

I. АРХАЙСКА СЕРИЯ (АРХАИКУМЪ).

Най-стариятъ или Архайскиятъ теренъ, нареченъ Архаикумъ (отъ гръцката дума архайосъ, старъ), който обрзува около земята непрекъсната обвивка, отличава се, както на всѣкѫде така и въ България, съ пълна кристализация на съставнитѣ си елементи и съ напластена листеста структура; този теренъ, прочее, съставлява подъ наслоената или седиментарната серия основната часть на земната кора.

Архаикумътъ у насъ се разкрива върху гълъми пространства въ южната половина на Царството, както и въ Македония, а нѣма съмнение че сѫщия теренъ се продължава и въ сѣверната част на нашето отечество; но като приопкритъ отъ по-млади образувания, той никога не изпъква на сѣверъ отъ Балканската верига къмъ дунавската хълтнатина (депресия), понеже тамъ лежи доста дълбоко подъ земната повърхнина. Кристалолистестиятъ теренъ, който излиза около Берковица въ комските височини, около „Срѣбърна“, „Мочурище“ и други мѣстности въ западна България не е отъ архайска възрастъ, а палеозойски, отъ седиментарни, метаморфни шисти. Подобни на последнитѣ откриватъ се и по възвишенитѣ части на Централна Стара-планина, които можно могатъ да се различатъ отъ кристалиннитѣ шисти на Архайската серия.

Най-стариятъ кристалолистестъ теренъ, който се разкрива на много мѣста въ южната половина на съвременна свободна България, влиза въ състава на Тракийския или Ориенталския голъмъ островъ, останалъ въ течение на дълги периоди извѣнъ водитѣ на моретата и е билъ свидѣтель и зрителъ на всички ония геологически събития, които нѣкога сѫ се случили въ юго-източна Европа, около Балканския полуостровъ.

Ний нѣма да разгледваме тута въпроса дали основнитѣ терени отъ Архайската серия, произлизатъ въ нашето оте-